

Crisis Theologica

Cárdenes, Juan de

Sevilla, 1687

Cap. II. Quæ opiniones maneant damnatæ vi huius decreti.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-75689](#)

7. Quinta opinio est eiusdem, quam etiam sub examine, & correctione Theologorum proponit, asserta que, Deum infidelibus imittere illustrationes supernaturales, quibus possunt elicere actus supernaturales; atque adeo Fidei actus non est simpli citer necessarius ad actus supernaturales infidelium: & per quos actus supernaturales liberos merentur de congruo consequitionem Fidei.

CAPUT II.

Quæ opiniones manent damnatae vi huius decreti.

SUMMARIUM.

Subiacet damnationi qualibet opinio docens, non requiri ad iustificationem Fidem fundatam in Authoritate Dei. num. 8.

Est sententia omnium Theologorum. num. 9.

Probatur ex sacra Scriptura. n. 10.

Item ex Concilijs Tridentino, & alijs. num. 11,

Item ex Sanctis Patribus. num. 12. & 13.

Quædam responso refutatur. n. 14.

8. **D**icendum omnino est, tres priores opiniones relatas subiacere damnationi huius decreti. Patet. Hoc enim decreto damnatur qualibet opinio, quæ docuerit, non esse necessariam ad iustificationem, Fidem fundatam in Authoritate Dei revelantis, sed sufficere Fidem late sumptam, scilicet quæ ex testimonio creaturarum, aut alio simili motivo habeatur: sed haec tres opiniones affirmant sufficere cognitionem ex testimonio creaturarum ad iustificationem; ut singulas recolenti patet: ergo haec tres opiniones dam-

natae manent vi huius decreti.

9. Ideo autem iure merito damnantur, quia communis, & certa sententia Theologorum est, Fidem, quæ proprie, & stricte Fides est, scilicet fundata in Authoritate Dei revelantis, esse adulto omnino necessariam ad iustificationem. Hanc dicit. P.

Suarez disp. 12. de Fide secc. 2. num. 5. ita esse certam. *Vt nullus, omnino in illo tempore, loco, vel occasione sine illo (actu Fidei) iustificari potuerit: itaque ab hac regulâ nulla admittenda est exceptio.* Hanc assertio-

nen in egradu certam esse censio, ut absque errore in Fide negari nequeat.

Hæc Doctor eximus, refertque pro ea S. Thomam varijs in locis, &

alios plurimos Doctores, & late probat ex scriptura, Concilijs, & Patri-

bus; & argumentis Theologicis.

10. Quam iure merito hæc cen-

sura lata sit, probatur primo ex va-

rijs scripturæ locis. Ad Hæbr. 11.

Sine Fide impossibile est placere Deo.

Vbi Apostolus probat Henoch ha-

buisse Fidem; quia placuit Deo,

& sine Fide impossibile est placere Deo. Et ad Rom 3. *Quem proposuit*

propitiationem per Fidem in sanguine ipsius. Id est, Christi. Additque P.

Suarez: *Ex quo colligimus, tam ne-*

cessariam esse unicuique Fidem, quam

est necessaria redemptio Christi.

11. Probatur secundo ex Con-

cilio Tridentino sess. 6. cap. 7. ubi ait:

Sacramentum Fidei, sine qua nulle

unquam contingit iustificatio. & cap.

8. Per Fidem ideo iustificari dicamus,

quia Fides est humana salutis ini-

tiuum, fundamentum, & radix omnis

iustificationis: sine qua impossibile est

placere Deo, & ad Filiorum eius con-

soritum pervenire. Idem constat ex

Concilio Milevitano can. 4. & Arau-

sicano can. 5. apud P. Valencia 2.2. cta.

disp. 1. quæsl. 2. punct. 1.

B b b tribus,

S. Aug. tribus, qui eodem modo loquuntur.
S. Augustinus lib. de serm. Dñi in monte cap. 9. *Vbi vera Fides non est, nec vera potest esse iustitia.* & serm. 38 de temp. ait: *Sine Fide nemo ad Filiorum Dei consortium potest pervenire, quia sine ipsa neque in hoc saeculo quisquam iustificationis gratiam, neque in futuro vitam posset debit eternam.* Idem docet lib. 13. de Trin. cap. 20. & lib. de natura, & gratia cap. 2. & in praefatione in Psal. 31. & in Epist. 157, & serm. 181. de temp. & lib. 2. de peccatorum meritis cap. 9. & de corrept. & gratia cap. 7. quæ loca refert P. Suarez vbi supra.

S. Ful. 13. S. Fulgentius lib. de Fide ad Petrum. *Sine Fide nulla potest prodesse, imo neque esse conversio.* Idem docet S. Leo serm. de Natur. Chr. Idem tradit S. Irenæus lib. 6. cap. 20 asserens extra Ecclesiam non esse salutem, quia extra Ecclesiam non est sapientia Fidei. Idem S. Basilius S. Chrys conc. in Psal. 11. S. Chrisost. hom. S. Amb. 32. in Ioan. S. Ambros. lib. 2. de bros. Cain, & Abel. cap. 2. quorum expressa verba videri possunt apud P. Gregorium de Valencia vbi supra, & Bernardus Epist. 77. ad Hugonem de S. Victore ait: *Si petierit baptizari, & mortis præoccupatus articulo forte obtinere nequiviterit, dum non desit Fides recta, &c. nequaquam omnino possum desperare salutem.*

14. Neque in his omnibus habet locum responsio, quam quis intentare possit, posse intelligi hæc testimonia de Fide in voto, aut de Fide lata, hoc est, cognitione Dei ex creaturis: est enim irrefragabilis veritas Christi Domini Marc. cap. vlt. *Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit; qui vero non crediderit, condemnabitur.* In quem locum S. Bernardus Epist. 77. citata ait: *Vide etiam, ne forte ob hoc sal-*

vator cum diceret [Qui crediderit, & baptizatus fuerit, salvus erit;] caute, & vigilanter non repetierit; [Qui vero baptizatus non fuerit,] sed tam, [Qui vero, inquit, non crediderit, condemnabitur] Nimirum innuens, solam interdum Fidem sufficere ad salutem, & sine ipsa sufficienbil. Quapropter, & si Martyrium vicem Baptismi posse implere conceditur, non plane hoc facit pena, sed ipsa Fides. Nam absque ipsa quid est Martyrium, nisi pena? Cum ergo infalibilis sit sententia damnationis æternæ ei, qui non crediderit; & ille, qui habuit Fidem dumtaxat in voto, non credidit, & qui habuit cognitionem Dei ex creaturis (quæ dicitur Fides late) non credidit; infertur manifeste, hos esse æternæ damnationi addictos; & consequenter ad salutem non sufficere Fidem in voto, aut Fidem latam.

CAPVT III.

Aliquæ obiecções soluta.

SVMMARIVM.

Quomodo Deus largiatur omnibus hominibus media sufficientia ad consequendam salutem æternam. num. 15. & 16.

An aliquis affectus supernaturalis possit elici absque actu Fidei previous? n. 17. & 18.

An infidelis possit facere orationem supernaturalem, per quam de congruo mereatur pervenire ad Fidem? num. 19. & 20.

An infideles meruerint de congruo pervenire ad Fidem per opera misericordiae, quæ contulerunt in martyres. num. 21. & 22.

Quomodo intelligentum, quod Daniel consuluerit Regi infideli, quod pet-